

Harf mi? Ruh mu?

"Harf öldürür, ruh ise yaşatır" (2. Korintliler 3: 6).

İçsel olgunluğa erişene kadar, hayatımızı genellikle öğrenilmiş ve öğretilmiş bilgilerle sürdürürüz. Ama gerçek olgunluk... ruhsal uyanışla başlar.

Ruhsal uyanış; bildiklerimizi sorgulamak, yanlış bildiklerimizi bırakmak ve hakikati yeniden keşfetmek demektir.

Ruhun canlılığı ve dönüştürücü gücü olmadan, kalıp yargılardan ve tutumlardan sıyrılmak mümkün değildir. Bu nedenle kutsal metinleri ve ritüelleri sadece şekilsel bir çerçevede ele almak, katı uygulamalara yol açar. İşte bu yüzden Aziz Pavlus, *"Ruhu söndürmeyin"* (1. Selanıklılar 5: 19) diyor.

Harf, bir kabuk gibidir. Kabuk, özü korur ve ondan faydalanmayı sağlar. Ancak kabuğun daima bir kavuk, yani iktidar mücadelesi vardır. Oysa öz, yani ruh, her zaman hizmet anlayışıyla var olur.

Harfsel bakış, kalıplara sınırlar koyar ve istikrarsız bir yaşamla sıkıntılara sürükler. Ruhsal bakış ise, sevgi ve anlayışla dingin bir yaşam sunar.

Ruh, insanı yerleşik tüm kalıplardan çıkarır ve içsel dönüşümünü sağlar. Ahlak ve edep ile bütünleştirir. Böylece harf, dışsal bir yük olmaktan çıkarak, içsel bir sevgi gerçeğine dönüşür.

- Harf, Tanrı'ya ibadet eder. Ruh, Tanrı ile bütünleşmeyi teşvik eder.
- Harf, Tanrı'yı dışarıda arar. Ruh, Tanrı'yı içeride bulur.
- Harf, görünen ve görünmeyen farklılıkları sorun olarak görür. Ruh, görünen ve görünmeyen farklılıklara varoluşsal anlam katar.

- Harf, arka planda var olan farklı algıları, bakış açılarını ve inançları sorun görür, ayırıştırır. Ruh, arka planda var olan farklı algıları, bakış açılarını ve inançları doğal görür, birleştirir.
- Harf, cehennemden korkmayı öğretir. Ruh, cenneti dünyada yaratmayı öğretir.
- Harf, korku ve sınırlamaya dayanır. Ruh, sevgi ve özgürlüğü esas alır.
- Harf, okyanusun içinde küçük bir damla olduğunu hissettirir. Ruh, tek bir damla içinde büyük okyanus olduğunu hissettirir.
- Harf, başka deneyimlere dayanır. Ruh, şahsi tecrübeye dayanır.
- Harf, kuru toprak gibidir. Ruh, o topraktan fışkıran yeşil bir filiz.
- Harf, bilgiyi verir. Ruh, anlamı doğurur.

Bilgi öğretir. Ama anlam, insanı dönüştürür... Ve anlam doğarsa, insan da doğar.

Çünkü insan, sadece bildiği kadar değil; anlamlandırdığı kadar insandır.

Yusuf Beğtaş